

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 499/2014

af 11. marts 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1306/2013 ved ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 37, litra c), nr. iv), og litra d), nr. xiii), artikel 173, stk. 1, litra b), c) og f), artikel 181, stk. 2, og artikel 231, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽²⁾, særlig artikel 64, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 ⁽³⁾ blev vedtaget på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾, der blev ophævet og erstattet af forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (2) Forordning (EU) nr. 1308/2013 indeholder en række nye bestemmelser om frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager. Disse bestemmelser skal suppleres for så vidt angår finansielle bidrag fra producenter, som er medlemmer af en producentorganisation i frugt- og grøntsagssektoren (i det følgende benævnt producentorganisationen), afsætning af den samlede produktion gennem producentorganisationen, udlicitering af aktiviteter, demokratisk kontrol, fastsættelse af et loft for udgifterne til kriseforebyggelse og -styring, kriseforebyggelse og --styringsforanstaltninger til genplantning af frugtplantager, visse dele af proceduren i tilfælde af manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne og anvendelse af indgangsprisordningen samt betingelser for sikkerhedsstillelse.
- (3) Ved artikel 160 i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsættes det, at vedtægterne for producentorganisationen skal pålægge medlemmerne at afsætte hele deres produktion gennem producentorganisationen. For at give plads til fleksibilitet inden for frugt- og grøntsagssektoren, bør producenterne under særlige omstændigheder have lov til at afsætte deres produktion uden om producentorganisationen.
- (4) I overensstemmelse med artikel 26 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 er en producentorganisations hovedaktivitet at koncentrere udbud og afsætning af de af medlemmernes produkter, som den er anerkendt for. Det bør præciseres, hvordan denne aktivitet udføres, navnlig i tilfælde af udlicitering. For at medlemsstaterne kan udføre de nødvendige kontroller, bør producentorganisationerne opbevare dokumentation, der gør det muligt for medlemsstaterne at kontrollere, at producentorganisationen udfører sine opgaver korrekt.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

- (5) Ved artikel 27 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes det, at producentorganisationen forbliver ansvarlig for at sikre gennemførelsen af de udliciterede aktiviteter. Der bør redegøres mere detaljeret for, hvordan det sikres, at de udliciterede aktiviteter fortsat kontrolleres af den producentorganisation, der har udliciteret de pågældende aktiviteter.
- (6) Ved artikel 31 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes det, at medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, de finder nødvendige for at undgå, at et eller flere medlemmer misbruger deres beføjelser eller indflydelse. Producentorganisationerne bør fremlægge dokumentation til medlemsstaterne for demokratisk kontrol med deres producentmedlemmer. Med henblik derpå bør den øvre procentgrænse for antallet af stemmer og aktier, som fysiske og juridiske personer kan have i en producentorganisation, begrænses.
- (7) Ved artikel 153, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsættes det, at vedtægterne fra en producentorganisation skal pålægge sine medlemmer at betale de finansielle bidrag, der er nødvendige til at finansiere producentorganisationen. For at sikre, at producentorganisationens medlemmer betaler de finansielle bidrag til oprettelse og finansiering af den i artikel 32 i nævnte forordning omhandlede driftsfond, bør en sådan forpligtelse fastlægges i producentorganisationens vedtægter.
- (8) For at undgå situationer, hvor kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger medfører ulige finansiering inden for en sammenslutning af producentorganisationer, bør udgiftsloftet for kriseforebyggelse og -styring for driftsprogrammer beregnes for hver enkel producentorganisation, der er medlem af sammenslutningen. Derudover bør betingelserne for kriseforebyggelse og -styringsforanstaltninger til genplantning af frugtplantager fastsættes. For at undgå ulige finansiering af driftsprogrammerne bør der fastsættes en øvre grænse for, hvor stor en procentdel af udgifterne der må anvendes til genplantning af frugtplantager.
- (9) Ved artikel 114 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes de sanktioner, der finder anvendelse ved manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne. I henhold til artikel 154, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1308/2013, fører medlemsstaterne med jævne mellemrum tilsyn med, om anerkendte producentorganisationer opfylder anerkendelseskriterierne, pålægger sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse eller uregelmæssigheder, og beslutter om nødvendigt om anerkendelsen skal tilbagekaldes. Det ville være mere effektivt at indføre et system, der skelner mellem manglende opfyldelse af væsentlig eller mindre betydning af anerkendelseskriterierne, for at undgå, at medlemsstaterne fortolker disse forskelligt. Der bør derfor vedtages en forenklet procedure og graderede sanktioner som omhandlet i artikel 64 i forordning (EU) nr. 1306/2013 for at forebygge, at producentorganisationer, der ikke længere opfylder anerkendelseskriterierne, uretmæssigt får tildelt EU-støtte.
- (10) Ved artikel 181 i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsættes reglerne for anvendelse af den fælles toldtarif, for så vidt angår toldbehandlingen af varer, der er omfattet af indgangsprisordningen. Eftersom de pågældende varer er letfordærlige, og værdien ikke altid er fastsat, når de toldbehandles, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage regler med henblik på at kontrollere rigtigheden af den opgivne indgangspris for et parti mod en fast importværdi for at fremskynde toldbehandlingsproceduren. Desuden viser erfaringen med anvendelsen af indgangsprisordningen, at der er behov for at bede om en sikkerhedsstillelse, når den toldværdi, der er fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ omhandlede transaktionsværdi, overstiger den af Kommissionen beregnede faste importværdi med mere end 8 %.
- (11) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) For at sikre en glidende overgang for driftsprogrammerne under forordning (EF) nr. 1234/2007 til de nye regler under forordning (EU) nr. 1308/2013, bør der fastsættes en række overgangsbestemmelser.
- (13) Bestemmelserne om kriseforebyggelses- og krisestyring bør finde anvendelse fra den 1. januar 2014, det vil sige fra den dato, hvor de nye bestemmelser i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder anvendelse. For at producentorganisationerne kan tilpasse sig de nye regler om kravene for udlicitering af aktiviteter og demokratisk kontrol, bør de pågældende bestemmelser først finde anvendelse fra den 1. januar 2015. Artikel 181 i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder anvendelse fra den 1. oktober 2014, og de nye tilsvarende bestemmelser i denne forordning om kontrol af rigtigheden af den opgivne indgangspris for et parti og om betingelserne for sikkerhedsstillelse ligeledes fra samme dato —

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 26, stk. 1, indsættes følgende som andet og tredje afsnit:

»Afsætning udføres af producentorganisationen eller under dennes kontrol i tilfælde af udlicitering, jf. artikel 27. Det omfatter beslutningen om, hvilket produkt der skal sælges, valget af distributionskanal og, med mindre salget sker ved auktion, forhandlinger om mængde og pris.

Producentorganisationerne opbevarer dokumentation, herunder regnskabsdokumenter, i mindst 5 år, der påviser, at producentorganisationen koncentrerede udbud og afsætning af de af medlemmernes produkter, som den er anerkendt for.«

2) Som artikel 26a indsættes:

»Artikel 26a

Afsætning af produktionen uden om producentorganisationen

Hvis producentorganisationen tillader det, og hvis det er i overensstemmelse med de af producentorganisationen fastsatte vilkår og betingelser, kan medlemmerne:

- 1) sælge en fastsat procentdel af deres produktion eller produkter direkte eller uden for deres bedrift direkte til forbrugere til personligt brug, idet medlemsstaterne fastsætter procentdelen til mindst 10 %
- 2) selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som udgør en beskeden mængde i forhold til den produktionsmængde, der kan afsættes gennem deres egen producentorganisation
- 3) selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen organisation, afsætte produkter, som på grund af deres kendetegn ikke normalt hører med til deres egen producentorganisations forretningsmæssige aktiviteter.«

3) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Udlicitering

1. De aktiviteter, som en medlemsstat kan tillade udliciteret i henhold til artikel 155 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (*), skal have at gøre med producentorganisationens formål, jf. artikel 152, stk. 1, litra c), i samme forordning og kan blandt andet omfatte indsamling, oplagring, emballering og afsætning af medlemmernes produkter.

2. En producentorganisation, der udliciterer en aktivitet, indgår en forretningsmæssig skriftlig aftale med en anden enhed, herunder en eller flere medlemmer eller et datterselskab, med henblik på at udføre den pågældende aktivitet. Producentorganisationen forbliver ansvarlig for at sikre gennemførelsen af den udliciterede aktivitet og bevarer den overordnede kontrol med og overvågningen af den forretningsmæssige aftale om at udføre aktiviteten.

3. Den overordnede kontrol og overvågning, jf. stk. 2, skal være effektiv og kræve, at udliciteringskontrakten:

- a) gør det muligt for producentorganisationen at udstede bindende instrukser, og at den omfatter bestemmelser, der sætter producentorganisationen i stand til at opsig kontrakten, hvis tjenesteudbyderen ikke opfylder udliciteringskontraktens vilkår og betingelser
- b) fastsætter de nærmere vilkår og betingelser, herunder indberetningsforpligtelser og tidsfrister, der sætter producentorganisationen i stand til at evaluere og udføre reel kontrol med de udliciterede aktiviteter.

Producentorganisationen opbevarer udliciteringskontrakter og de i litra b) nævnte indberetninger i mindst fem år med henblik på efterfølgende kontrol, og disse skal på anmodning stilles til rådighed for alle medlemmer.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).«.

4) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Demokratisk kontrol med producentorganisationerne

1. Medlemsstaterne fastsætter en øvre procentgrænse for det antal stemmer og aktier, som fysiske og juridiske personer må have i en producentorganisation. Den øvre procentgrænse for stemmer og aktier skal være mindre end 50 % af det samlede antal stemmer og mindre end 50 % af aktierne. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne fastsætte en højere øvre procentgrænse for andelen af aktier, som en juridisk person må have i en producentorganisation, under forudsætning af at en sådan juridisk persons misbrug af disse beføjelser forhindres.

Hvis producentorganisationen gennemfører et driftsprogram den 17. maj 2014, med forbehold af første afsnit, finder den øvre procentgrænse for den af medlemsstaten fastsatte andel af aktier ved anvendelse af første afsnit først anvendelse efter driftsprogramets afslutning.

2. Medlemsstaternes myndigheder skal blandt andet kontrollere stemmerettigheder og aktieandele samt hvilke fysiske eller juridiske personer, der har aktier for medlemmer af producentorganisationen, der selv er juridiske personer.

3. Hvis producentorganisationen er en klart defineret del af en juridisk person, kan medlemsstaterne vedtage foranstaltninger for at begrænse den pågældende juridiske persons beføjelser til at ændre, godkende eller afvise producentorganisationens beslutninger eller afskære den fra disse beføjelser.«

5) I artikel 53 indsættes følgende som stk. 3:

»3. Vedtægterne for en producentorganisation i frugt- og grøntsagssektoren skal pålægge medlemmerne at betale de finansielle bidrag omhandlet i vedtægterne om oprettelse og finansiering af driftsfonden, jf. artikel 32 i forordning (EU) nr. 1308/2013.«

6) I artikel 62 indsættes følgende som stk. 5:

»5. Udgiftsloftet for kriseforebyggelse og -styring omhandlet i artikel 33, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden for rammerne af sammenslutninger af producentorganisationers driftsprogrammer beregnes for hver enkel producentorganisation, der er medlem.«

7) Som artikel 89a indsættes:

»Artikel 89a

Genplantning af frugtplantager efter en obligatorisk rydning

Hvis en medlemsstat i sin nationale strategi medtager genplantning af frugtplantager efter en obligatorisk rydning af sundheds- eller plantesundhedsårsager som en kriseforebyggelsesforanstaltning, fastsætter den, hvilke arter og om nødvendigt sorter der skal genplantes og betingelserne for anvendelsen af den pågældende foranstaltning. Hvis der er tale om rydning af plantesundhedsårsager, skal de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på genplantning af frugtplantager, opfylde bestemmelserne i Rådets direktiv 2000/29/EF (*).

Genplantning af frugtplantager må ikke udgøre mere end 20 % af driftsprogramets samlede udgifter. Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte en lavere procentgrænse.

(*) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).«.

8) Artikel 114 affattes således:

»Artikel 114

Manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne

1. Hvis en medlemsstat har fastlagt, at en producentorganisation ikke opfylder et af de i artikel 21, 23, artikel 26, stk. 1 og 2, og artikel 31 omhandlede anerkendelseskriterier, sender den med anbefalet post den pågældende producentorganisation en varslingskrivelse senest to måneder efter, den manglende opfyldelse er konstateret, hvori den oplyser, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes og inden for hvilken tidsfrist, der dog ikke må overstige 4 måneder. Fra det tidspunkt, hvor den manglende opfyldelse konstateres, suspenderer medlemsstaten støttebetalingerne, indtil de korrigerende foranstaltninger er truffet på en tilfredsstillende måde.

2. Manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne omhandlet i stk. 1 inden for den af medlemsstaten fastsatte tidsfrist medfører suspension af producentorganisationens anerkendelse. Medlemsstaten underretter producentorganisationen om suspensionsperiodens varighed, der ikke må overstige 12 måneder fra den dato, hvor producentorganisationen modtog varslingskrivelsen. Dette er med forbehold for anvendelsen af nationalt gældende horisontale lovgivningsbestemmelser, som eventuelt fastsætter suspension for sådanne handlinger, efter der er indledt retlige procedurer.

Under suspensionen af anerkendelsen kan producentorganisationen fortsætte sine aktiviteter, men støtte tilbageholdes, indtil suspensionen ophæves. Det årlige støttebeløb nedsættes med 2 % for hver påbegyndt kalendermåned, hvor anerkendelsen er suspenderet.

Suspensionen ophæves den dag, hvor det ved kontrol påvises, at anerkendelseskriterierne opfyldes.

3. Hvis kriterierne ikke er opfyldt inden udgangen af den af medlemsstaten fastsatte suspensionsperiode, tilbagekalder medlemsstaten anerkendelsen med virkning fra den dato, hvor betingelserne for anerkendelsen ikke længere blev opfyldt, eller, hvis det ikke er muligt at klarlægge den dato, udbetales udestående støtte ikke, og uretmæssigt udbetalt støtte inddrives fra den dato, hvor den manglende opfyldelse blev fastslået. Dette er med forbehold for anvendelsen af nationalt gældende horisontale lovgivningsbestemmelser, som eventuelt fastsætter suspension for sådanne handlinger, efter der er indledt retlige procedurer. Udestående støtte udbetales ikke, og uretmæssigt udbetalt støtte inddrives.

4. Hvis en medlemsstat har fastslået, at en producentorganisation ikke opfylder andre anerkendelseskriterier omhandlet i artikel 154 i forordning (EU) nr. 1308/2013 end de i stk. 1 nævnte, sender den med anbefalet post den pågældende producentorganisation en varslingskrivelse senest to måneder efter, den manglende opfyldelse er konstateret, hvori den oplyser, hvilken mangel der er konstateret, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes og inden for hvilken tidsfrist, der dog ikke må overstige 4 måneder.

5. Hvis der ikke træffes korrigerende foranstaltninger, jf. stk. 4, inden for den af medlemsstaten fastsatte tidsfrist, suspenderes betalingerne, og det årlige støttebeløb nedsættes med 1 % for hver påbegyndt kalendermåned, der går ud over nævnte frist. Dette er med forbehold for anvendelsen af nationalt gældende horisontale lovgivningsbestemmelser, som eventuelt fastsætter suspension for sådanne handlinger, efter der er indledt retlige procedurer.

6. Hvis en producentorganisation fremsender dokumentation til medlemsstaten om, at den på grund af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb og på trods af at den har truffet de nødvendige risikoforebyggelsesforanstaltninger, ikke er i stand til at opfylde anerkendelseskriterierne, jf. artikel 154, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår mindstemængden eller -værdien af den af medlemsstaten fastsatte salgbare produktion, kan medlemsstaten dog for det pågældende år fravige bestemmelserne om mindstemængden eller -værdien af den salgbare produktion for denne producentorganisation.

7. I tilfælde hvor stk. 1, 2, 4 og 5 finder anvendelse, kan medlemsstaterne foretage betalinger efter den i artikel 70 fastsatte frist, hvis det er nødvendigt for anvendelsen af denne artikel. Disse betalinger må dog ikke finde sted efter den 15. oktober i det andet år efter året for programmets gennemførelse.»

9) Artikel 137 affattes således:

»Artikel 137

Grundlæggende indgangspris

1. Artikel 181, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder anvendelse på de produkter, der er opført i bilag XVI.

2. Hvis toldværdien af de produkter, der er opført i bilag XVI, del A, beregnes i overensstemmelse med transaktionsværdien i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og denne toldværdi er mere end 8 % højere end den af Kommissionen beregnede faste importværdi på tidspunktet for produkternes overgang til fri omsætning, skal importøren stille en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93. Den importtold, som de produkter, der er opført i bilag XVI, del A, i sidste ende kan blive pålagt, er den told, der skulle have været betalt, hvis det pågældende produkt var blevet tariferet på grundlag af den faste værdi.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis den faste importværdi er højere end indgangspriserne i bilag 2 til del III, afsnit I, i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 (*), og hvis klarereren anmoder om straks at få bogført det beløb, der endeligt vil kunne pålægges varerne, i stedet for at stille sikkerhed.

3. Hvis toldværdien af de produkter, der er opført i bilag XVI, del A, beregnes i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 2913/92, fradrages tolden på betingelserne i denne forordnings artikel 136, stk. 1. I dette tilfælde skal importøren stille en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, svarende til den told, han skulle have betalt, hvis produkterne var blevet tariferet på grundlag af den gældende faste importværdi.

4. Toldværdien af varer, der indføres i konsignation, fastsættes direkte i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 2913/92, og i så fald finder den faste importværdi beregnet i overensstemmelse med artikel 136 anvendelse i de gældende perioder.

5. Importøren har en frist på en måned regnet fra salget af de pågældende produkter, dog højst fire måneder fra datoen for antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, til at bevise, at partiet er blevet afsat på sådanne betingelser, at de bekræfter, at priserne i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 er korrekte, eller til at fastsætte den i artikel 30, stk. 2, litra c), i samme forordning nævnte toldværdi. Overholdes en af ovennævnte frister ikke, fortabes sikkerhedsstillelsen, jf. dog stk. 6.

Sikkerhedsstillelsen frigives, hvis der over for toldmyndighederne føres fyldestgørende bevis for, på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted. I modsat fald fortabes sikkerhedsstillelsen som betaling for importtolden.

Som bevis for, at partiet er blevet afsat på de betingelser, der er fastsat i første afsnit, fremlægger importøren fakturaen samt alle de dokumenter, som er nødvendige for toldkontrol af salg og afsætning af hvert af produkterne i det pågældende parti, herunder dokumenter vedrørende transport, forsikring, håndtering og opbevaring af partiet.

Hvor den i artikel 3 omtalte handelsnorm kræver, at frugternes og grøntsagernes sortsbetegnelse eller handelstype er angivet på emballagen, angives sortsbetegnelse eller handelstype for de frugter og grøntsager, som indgår i partiet, på transportdokumenter, fakturaer og følgeseddel.

6. Den frist på fire måneder, der er nævnt i første afsnit i stk. 5, kan forlænges af medlemsstatens myndigheder med højst tre måneder efter behørigt begrundet anmodning fra importøren.

Hvis medlemsstaternes myndigheder ved en kontrol konstaterer, at kravene i denne artikel ikke er overholdt, opkræver de den skyldige told, jf. artikel 220 i forordning (EØF) nr. 2913/92. Ved beregningen af den told eller det restbeløb, der skal opkræves, pålægges der renter fra datoen for varens overgang til fri omsætning indtil opkrævningsdatoen. Den anvendte rentesats er den, der gælder for inddrivelse i henhold til national ret.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).«.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

Hvis en medlemsstat har godkendt et driftsprogram i henhold til artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 inden den 20. januar 2014, betragtes dette driftsprogram som godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1234/2007.

Med forbehold af artikel 65 og 66 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011, kan et driftsprogram, der er godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1234/2007 efter anmodning fra en producentorganisation:

- a) fortsætte, indtil det udløber
- b) ændres for at opfylde kravene i forordning (EU) nr. 1308/2013 eller
- c) erstattes af et nyt driftsprogram, der er godkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 6) og 7), og artikel 2 anvendes fra den 1. januar 2014.

Artikel 1, nr. 9), anvendes fra den 1. oktober 2014.

Artikel 1, nr. 3) og 4), finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand